

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/10/2017
Identifikačné číslo spisu:	8710010479
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8710010479.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného JUDr. Z. Z., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4T/117/2010, na neverejnom zasadnutí dňa 13. júna 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 06. apríla 2016, sp. zn. 6To/42/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného JUDr. Z. Z. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo 04. júna 2015, č. k. 4T/117/2010-1660 bol JUDr. Z. Z. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistené dni v priebehu roku 2007 v Poprade, na základe ústnej dohody pod zámienkou zaplatenia peňazí exekútorovi a svojim rodinným príslušníkom, prevzal po častiach finančnú hotovosť v slovenských korunách od O. P., na ktorú dňa 08. januára 2009 vystavil vlastnú zmenku na sumu v celkovej výške 27.900,- €, s dobou splatnosti do 15. júla 2009, v stanovenom termíne predmetnú finančnú hotovosť nevrátil, okrem sumy 500,- €, ktorú na opakované naliehanie poškodeného vrátil vo viacerých častiach, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nedodrжал, pričom už v čase požičiavania peňazí vedel, že reálne ich nebude môcť veriteľovi v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na nezistený účel, s veriteľom O. P. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil O. P. kodu v sume 27.400,- €,

2/ dňa 15. novembra 2007 v Poprade na základe ústnej dohody a na jeho požiadanie prevzal finančné prostriedky od T. C. v sume 500.000,- €, na ktorú vystavil príjmový pokladničný doklad a zmenku so splatnosťou dňa 15. februára 2008 a dňa 07. decembra 2007 prevzal sumu vo výške 1.000.000,- Sk, na ktorú vystavil príjmový pokladničný doklad a zmenku so splatnosťou dňa 15. januára 2008, v

stanovenom termíne predmetnú finančnú hotovosť nevrátil, okrem sumy 20.000,- €, ktorú na jeho účet vyplatila matka obvineného a okrem sumy 100,- €, ktoré na jeho účet zaslal obvinený, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, pričom už v čase prevzatia peňazí, vzhľadom k tomu, že dlhoval finančné čiastky iným osobám vedel, že reálne nebude môcť požiadané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom Igorom Kollárikom sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil T. C. škodu v celkovej výške 29.690,88 €,

3/ v presne nezistených dňoch v období od leta r. 2007 do januára 2008 v Poprade si na základe ústnej dohody, pod zámienkou kúpy nafty pre svojho otca a zapltenie leasingu svojej sestry, požičal po častiach finančnú hotovosť od B. O. v celkovej výške 1.060.000,- Sk s tým, že peniaze vráti do apríla 2008, tento termín nedodržel, rovnako ako ďalšie termíny, ktoré si sám stanovil, dňa 03. júla 2008 spísal s veriteľom zmluvu o pôžičke, v ktorej sa zaviazal požiadanú sumu vrátiť do 03. októbra 2008, pričom v stanovený termín predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, v čase pôžičky už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požiadané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom B. O. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil B. O.kodu v celkovej výške 1.060.000,- Sk, t. j. 35.185,55 €,

4/ dňa 29. apríla 2008 v presne nezistenom čase v priestoroch firmy O. s.r.o. A., ul. S.. 13, okr. O., si na základe ústnej dohody pre osobnú potrebu požičal finančnú hotovosť od M. J. vo výške 1.000.000,- Sk za účelom kúpy poľnohospodárskeho podniku pri Bratislave v rámci exekúcie, peniaze v zmysle dohody mal vrátiť najneskôr do 13. júna 2008, za tým účelom vystavil zmenku, ktorú osobne podpísal, v stanovenom termíne však predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požiadané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom M. J. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil M. J. škodu v celkovej výške 1.000.000,- Sk, t. j. 33.193,92 €,

5/ dňa 15. mája 2008 v presne nezistenom čase v priestoroch firmy O., s.r.o. A., ul. S., okr. O., si na základe ústnej dohody pre osobnú potrebu požičal finančnú hotovosť od Y. J. vo výške 910.000,- Sk za účelom kúpy poľnohospodárskeho podniku pri Bratislave v rámci exekúcie, peniaze v zmysle dohody mal vrátiť najneskôr do 19. mája 2008, za tým účelom vystavil zmenku, ktorú osobne podpísal, v stanovenom termíne však predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požiadané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom Y. J. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil Y. J. škodu v celkovej výške 910.000,- Sk, t. j. 30.206,47 €,

6/ dňa 17. júla 2008 v Poprade si na základe ústnej dohody požičal na úhradu poisťky pre svoju známu a na kúpu vecí, pochádzajúcich z exekúcie, finančnú hotovosť od P. A. vo výške 630.000,- Sk, t. j. 20.912,17 € a od Q. C. vo výške najmenej 200.000,- Sk, t. j. 6.638,78 € pod zámienkou, že finančné prostriedky vráti najneskôr do 07. júla 2009, na čo vystavil zmenku na celkovú sumu 880.000,- Sk, ktorú osobne podpísal, v stanovený termín a deň splatnosti zmenky predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, no termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požiadané peniaze vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel a svojich veriteľov tak uviedol do omylu v otázke vrátenia peňazí, z uvedeného dlhu vrátil Q. C. sumu 1.200,- €, čím pre P. A. spôsobil škodu vo výške 20.912,17 € a Q. C. spôsobil škodu vo výške 5.438,78 €,

7/ dňa 17. júla 2008 v Poprade si na základe ústnej dohody požičal na nákup nehnuteľnosti cez exekútora finančnú hotovosť od P. A. vo výške 800.000,- Sk, t. j. 26.555,13 €, pod zámienkou, že ich vráti najneskôr do 07. júla 2009, na čo vystavil zmenku, ktorú osobne podpísal, v stanovený termín a deň splatnosti zmenky predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, no termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí bol dlžný peniaze

viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel a svojho veriteľa tak uviedol do omylu v otázke vrátenia peňazí, čím P. A. spôsobil škodu vo výške 26.555,13 €,

8/ dňa 15. augusta 2008 v presne nezistenom čase v Poprade si požičal finančnú hotovosť na základe zmluvy o pôžičke od Y. A. vo výške 100.000,- Sk za účelom uskutočnenia určitého obchodu s tým, že peniaze vráti najneskôr do 07. novembra 2009, v stanovenom termíne však predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom Y. A. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil Y. A. škodu v celkovej výške 100.000,- Sk, t. j. 3.319,39 €,

9/ dňa 25. februára 2009 v Poprade, pod zámienkou splatenia iného dlhu, si na základe ústnej dohody požičal od M. Y. finančnú hotovosť vo výške 2.000,- € s tým, že tieto vráti najneskôr do 02. marca 2009, na čo vystavil príjmový pokladničný doklad, ktorý osobne podpísal, v stanovený termín predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, no termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel a svojho veriteľa tak uviedol do omylu v otázke vrátenia peňazí, čím M. Y. spôsobil škodu vo výške 2.000,- €,

10/ v dňoch 16. júna 2009 a 19. júna 2009 v Poprade si na základe ústnej dohody požičal pre osobnú potrebu finančnú hotovosť od O. A. a to dňa 16. júna 2009 vo výške 15.000,- € a dňa 19. júna 2009 vo výške 10.000,- €, následne spísal prehlásenia s overením podpisu s tým, že požičané peniaze vráti v lehote do 16. júla 2009 a 03. júla 2009, v stanovenom termíne však predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom O. A. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil O. A. škodu vo výške 25.000,- €,

11/ v dňoch 18. júla 2009, 12. augusta 2009, 18. augusta 2009, 21. augusta 2009 a 22. augusta 2009 v Poprade si na základe ústnej dohody pre osobnú potrebu postupne požičal po častiach finančnú hotovosť od M. B. v celkovej výške 18.000,- €, na ktoré jej vystavil a podpísal čestné prehlásenie s tým, že peniaze vráti v ústne dohodnutých termínoch, ktoré však nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel s veriteľom M. B. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil M. B. škodu vo výške 18.000,- €,

12/ dňa 12. augusta 2009 v Levoči, si pre osobnú potrebu požičal od MUDr. M. P. finančnú hotovosť vo výške 3.000,- €, ktoré sa zaviazal vrátiť najneskôr do 12. septembra 2009, pričom z uvedenej sumy vrátil iba 1.900,- € a zvyšnú časť v sume 1.100,- € doposiaľ nevrátil, použil ich na doposiaľ nezistený účel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, s veriteľom MUDr. M. P. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil MUDr. M. P. škodu vo výške 1.100,- €,

13/ dňa 02. septembra 2009 v Poprade na základe ústnej dohody, pod zámienkou sprostredkovania kúpy rodinného domu v Poprade - Strážach, zaplattenia zálohy na kúpu a vyhotovenia kúpnej zmluvy, prevzal od C. A. finančnú hotovosť vo výške 8.600,- €, čo potvrdil vystavením príjmového pokladničného dokladu, kúpu rodinného domu nesprostredkoval, zmluvu nevypracoval avšak finančnú hotovosť ani z časti doposiaľ nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase prevzatia peňazí bol už dlžný viacerým osobám a vedel, že peniaze nebude môcť vrátiť, tieto použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom C. A. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil C. A. škodu vo výške 8.600,- €,

14/ dňa 23. septembra 2009 v Poprade si na základe ústnej dohody pre vlastnú potrebu požičal finančnú hotovosť vo výške 1.700,- € od JUDr. M. Y., ktorej vystavil zmenku so splatnosťou dňa 28. septembra 2009, dňa 25. septembra 2009 si požičal finančnú hotovosť vo výške 2.000,- €, na ktorú vystavil zmenku so splatnosťou dňa 29. septembra 2009, v stanovenom termíne však predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval, avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí už bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom JUDr. M. Y. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil JUDr. M. Y. škodu vo výške 3.700,- €,

15/ dňa 19. októbra 2009 v G. A. XXX, okr. Poprad, v budove Rímskokatolíckeho farského úradu si na základe ústnej dohody požičal finančnú hotovosť od ThDr. Z. M. PhD. vo výške 1.300,- € pod zámenkou zaplata daňového nedoplatku, na čo vypísal a podpísal čestné prehlásenie, že peniaze vráti najneskôr do 23. októbra 2009 a taktiež ako zálohu odovzdal ThDr. Z. M. PhD. svoj členský preukaz advokáta Slovenskej advokátskej komory č. XXXX, v stanovenom termíne predmetnú finančnú hotovosť ani z časti bezdôvodne nevrátil, splatnosť dlhu neustále predlžoval, no termín nikdy nedodržel, pričom v čase pôžičky peňazí bol dlžný peniaze viacerým osobám a vedel, že reálne nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť, peniaze použil na doposiaľ nezistený účel a svojho veriteľa tak uviedol do omylu v otázke vrátenia peňazí, čím ThDr. Z. M. PhD. spôsobil škodu vo výške 1.300,- €,

16/ dňa 06. novembra 2009 v Poprade si na základe ústnej dohody požičal finančnú hotovosť od N. Z., rod. I. vo výške 2.000,- €, následne dňa 09. novembra 2009 sumu vo výške 800,- €, dňa 10. novembra 2009 sumu 800,- € a dňa 11. novembra 2009 sumu 600,- €, celkovo sumu 4.200,- €, čestným prehlásením sa tieto zaviazal vrátiť najneskôr do 13. novembra 2009, stanovený termín však nedodržel, finančnú hotovosť ani z časti doposiaľ nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase prevzatia peňazí bol už dlžný viacerým osobám a vedel, že peniaze nebude môcť vrátiť, tieto použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom N. Z. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil N. Z. škodu vo výške 4.200,- €,

17/ dňa 13. novembra 2009 v Poprade si na základe ústnej dohody pre osobnú potrebu požičal od MUDr. E. R. sumu vo výške 500,- € a dňa 16. novembra 2009 sumu 500,- € za účelom nákupu stavebného materiálu pre svojho kamaráta s tým, že peniaze vráti najneskôr do 18. novembra 2009, stanovený termín však nedodržel, finančnú hotovosť ani z časti doposiaľ nevrátil, splatnosť svojho dlhu neustále predlžoval avšak termín nikdy nedodržel, pričom v čase prevzatia peňazí bol už dlžný viacerým osobám a vedel, že peniaze nebude môcť vrátiť, tieto použil na doposiaľ nezistený účel, s veriteľom MUDr. E. R. sa nekontaktoval a uvedením do omylu v otázke vrátenia peňazí spôsobil MUDr. E. R. škodu vo výške 1.000,- €,

a celkovo tak svojím konaním spôsobil škodu vo výške 276.802,29 Eur.

Podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., súd obvineného odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému súd uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť zaplatiť škodu pre poškodených špecifikovaných vo výroku predmetného rozsudku a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie poškodených špecifikovaných vo výroku predmetného rozsudku.

O odvolaní obvineného, podanom proti rozsudku Okresného súdu Poprad, Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. apríla 2016 rozhodol uznesením, č. k. 6To/42/2015-1803 tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 06. apríla 2016, sp. zn. 6To/42/2015, podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Poprad dňa 10. februára 2017.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por.

Obvinený v dovolaní poukázal na porušenie postupu podľa § 257 Tr. por., pričom uviedol, že Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6To/35/2014 zo 16. októbra 2014 zrušil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Poprad z 05. júna 2014 a vec mu vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd prikázal prvostupňovému súdu, aby sa vysporiadal s vyhlásením obvineného, ktorý v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov v bodoch 9, 11, 12, 13, 14 a 17 obžaloby, nakoľko Okresný súd Poprad o prijatí, resp. neprijatí takéhoto vyhlásenia nerozhodol. Obvinený uviedol, že Okresný súd Poprad sa týmto neriadil a v ďalšom konaní nerozhodol o prijatí, resp. neprijatí vyhlásenia obvineného, a preto nemohla byť použitá poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Tr. zák. pri ukladaní trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., čím došlo podľa obvineného aj k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podvodu v zmysle § 221 Tr. zák. sa vyžaduje nielen úmyselné konanie páchatel'a, ktorý konal tak ako chcel, ale aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem, ktorý je chránený Tr. zák. a to spôsobom uvedeným v ustanovení § 221 Tr. zák. Úmyselné zavinenie musí zahŕňať uvádzanie niekoho do omylu, alebo využitie jeho omylu a taktiež aj to, že páchatel' takýmto konaním spôsobí na cudzom majetku škodu a zároveň chce obohatiť seba alebo iného.

Súdy uvádzanie poškodených do omylu videli v tom, že obvinený reálne vedel, že nebude môcť požičané peniaze v zmluvnej lehote vrátiť a tým naplnil skutkovú podstatu trestného činu podvodu. Obvinený poukázal na skutočnosť, že záver súdu o uvádzaní do omylu bol v konaní vyvrátený výpismi z obvineného osobného účtu, z ktorého je zrejme, že v uvedenom období disponoval s oveľa väčšou sumou, akou je výška škody. Obvinený sa však nestotožnil s vysporiadaním sa súdu s týmito výpismi ako s dôkazom. Poukazom na rozhodnutie R 54/1967, podľa ktorého: „Ak najskôr po uzavretí pôžičky vznikli prekážky, ktoré bránili splniť záväzok z pôžičky a inak bol schopný vtedy záväzok splniť potom jeho konanie nemožno považovať za trestný čin podvodu,“ vyvodil obvinený záver, že nemohol nikoho uvádzať do omylu a takým spôsobom páchať trestný čin podvodu.

V závere obvinený spomenul princíp ultima ratio a skonštatoval, že medzi ním a poškodenými (okrem tých u ktorých doznał spáchanie skutku) išlo o finančné vzťahy, ktoré je možné posúdiť ako občiansko-právne vzťahy na základe zmluvy o pôžičke podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 06. júna 2016, sp. zn. 6To/42/2015 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 257 ods. 1, ods. 5, ods. 6, § 321 ods. 1 Tr. por., § 36 písm. l), § 34 ods. 4 a § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. v neprospech obvineného JUDr. Z. Z.; ďalej navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zrušiť, ako aj rozsudok Okresného súdu Poprad zo 04. júna 2015, sp. zn. 4T/117/2010 a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad; zároveň Okresnému súdu Poprad prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného vyslovil názor, že vo veci nebol naplnený žiaden z dôvodov dovolania uvedených v § 371 Tr. por., a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

Obvinený, ktorému bolo vyjadrenie prokurátora doručené, sa k nemu nevyjadril.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por.. Obvinený svoje dovolanie založil na naplnení dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por.

Námietka spočívajúca v tom, že Okresný súd Poprad pri zvolení procesného postupu podľa § 257 Tr. por., po vyhlásení obvineného, vykonanom v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutkov v bodoch 9, 11, 12, 13, 14 a 17 obžaloby, nerozhodol o prijatí, resp. o neprijatí takéhoto vyhlásenia, podľa obvineného naplnila dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por..

Právo na obhajobu v zmysle tohto dovolacieho dôvodu možno chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva na obhajobu. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa premietlo do viacerých ustanovení Trestného poriadku, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva na obhajobu obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví v postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnosti obhajobe.

Obvinený bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák.. Keďže obvinený pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a medzi jednotlivými čiastkovými útokmi je prítomná objektívna aj subjektívna súvislosť, považuje sa konanie obvineného za pokračovací trestný čin. Je pravdou, že obvinený na prvom hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie niektorých čiastkových útokov - skutkov č. 9, 11-14 a 17, pričom okresný súd mal ďalej postupovať v súlade s § 257 Tr. por. a v konečnom dôsledku rozhodovať o prijatí, či neprijatí vyhlásenia obvineného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Napriek tomu, že okresný súd takto nepostupoval, v konečnom dôsledku sa táto skutočnosť neprejavila zásadným spôsobom na postavení obvineného, preto ani toto pochybenie nezakladá dovolací dôvod.

Obvinený sa domáha uvedeného postupu dovodiac tým, že mu mala byť z dôvodu skutočnosti, že nepopiera vyššie uvedené čiastkové útoky, priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutuje).

Na priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu, ako na poľahčujúcu okolnosť môže však súd prihliadnuť, ak sa priznanie (a s tým spojená aj úprimná ľútosť) týka všetkých skutkových okolností, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie.

Keďže rozsah trestnej činnosti obvineného je výrazne širšia v porovnaní so skutkami, ku ktorým obvinený vinnu nepoprel, v konečnom dôsledku okresný súd postupoval správne, keď uvedenú poľahčujúcu okolnosť obvinenému nepriznal. Okresný súd napokon pri ukladaní trestu postupoval podľa

§ 38 ods. 3 Tr. zák., keď zistil prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi.

Obvinený vo vzťahu k namietanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uvádza, že úmyselné zavinenie, ako jeden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí zahŕňať uvádzanie niekoho do omylu, alebo využitie jeho omylu a taktiež aj to, že páchatel' takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce obohatiť seba alebo iného. Obvinený nepovažuje zdôvodnenie súdov o naplnení tohto znaku za postačujúce a presvedčivé a poukázal na skutočnosť, že záver súdu o uvádzaní do omylu bol vyvrátený výpismi z obvineného osobného účtu.

K uvedenému dovolací súd dáva do pozornosti, že dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ako ho ustálili prvostupňový a druhostupňový súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa po vyhodnotení všetkých dôkazov svedčiacich v prospech, ako aj v neprospech obvineného dospel k záveru, že obvinený sa skutku dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odcudzujúceho rozsudku, čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podvodu, obvinený mal vedomosť o svojej finančnej situácii, pričom - ako konštatovali súdy vo svojich rozhodnutiach - spoliehal sa na vysoké finančné výhry, uskutočňoval vysoké vklady a očakával možnosť získať finančné prostriedky. Išlo v podstate o jeho riziko, pričom v osobách poškodených vyvolával stav, že požičané finančné prostriedky vráti. Poškodení mali v jeho osobu dôveru, peniaze mu požičiavali opakovane, pričom ním uvádzané skutočnosti ich presvedčili a finančné prostriedky mu zapožičali. Zo strany obvineného však nešlo o pravdivé skutočnosti a v konečnom dôsledku došlo k uvedeniu do omylu poškodených, či už v otázke účelu poskytnutia finančných prostriedkov, ako aj času vrátenia peňazí.

V danom prípade nie je rovnako možné prisvedčiť námietke obvineného o možnosti uplatnenia princípu „ultima ratio“, a teda posúdenia vzťahov medzi obvineným a poškodenými ako vzťahov finančných, ktoré je možné posúdiť ako občiansko-právne vzťahy na základe zmluvy o pôžičke podľa § 657 a § 658 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti dovolací súd odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/42/2015 zo 04. júna 2015, ktorý sa s touto námietkou obvineného náležite vysporiadal a s ktorým sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.